

Ens adaptem ràpid

Lluïsa Sort
Tècnica d'Innovació i Recerca

Ens adaptem ràpid. La realitat d'avui no té res a veure amb la de fa un mes i, tanmateix, se'ns ha tornat quotidiana. Les rutines virtuals han reemplaçat totalment les presencials, però seguim estant molt a prop (potser més a prop!) i treballant junts (potser més junts encara!) malgrat la distància.

Treballar a casa en aquesta situació, on nens i grans estem extremant la convivència, és una experiència multisensorial. Es aprendre a treballar amb la música del Pot Petit de fons, amb l'olor del dinar contundent que estan preparant a la cuina i amb els llums de la discoteca que s'ha organitzat al menjador. Tot a la vegada. També és poder gaudir, sense culpabilitats, de la roba còmoda: xandall i dessuadora de videotrucada (més elegant). I sabatilles.

Però també és aprendre a treballar convivint amb noves pors i incerteses, i albirant a l'horitzó algunes que potser ja coneixíem. Les prioritats estan fluctuant més que els mercats aquests dies i les que realment importen estan cotitzant fortament a l'alça. Aquesta quotidianitat actual (perquè necessito rutines, ni que siguin efímeres!) és tan real com la d'abans i la que vindrà després. L'hem de viure i digerir, i desitjar que ens alimenti.

I mentrestant, no ens desconnectem si us plau, que mai havíem estat tant junts.